

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17.07.2003, sp. zn. 11 Tcu 95/2003, ECLI:CZ:NS:2003:11.TCU.95.2003.1

Číslo: 15/2004

Právní věta: Jen na základě skutečnosti, že obviněný je držitelem diplomatického pasu, který mu byl vydán příslušnými orgány cizího státu, nelze dovést existenci podmínek stanovených Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích (uveřejněna pod č. 157/1964 Sb.), při jejichž splnění se jedná o osobu, která na území České republiky požívá diplomatických výsad a imunit podle mezinárodního práva (čl. 31 citované Vídeňské úmluvy), takže by byla z tohoto důvodu vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení ve smyslu § 10 odst. 1 tr. ř. a její trestní stíhání by tudíž bylo nepřipustné podle § 11 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 17.07.2003

Spisová značka: 11 Tcu 95/2003

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Nepřipustnost trestního stíhání

Předpisy: § 10 odst. 1 tr. ř.

§ 10 odst. 2 tr. ř.

§ 11 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k návrhu Krajského soudu v Ostravě na vydání rozhodnutí o vynětí z pravomoci orgánů činných v trestním řízení rozhodl tak, že obviněný V. J. není vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení.

Z odůvodnění:

Na obviněného V. J. byla dne 7. 6. 2000 podána ke Krajskému soudu v Ostravě obžaloba vedená u Krajského státního zastupitelství pod sp. zn. 4 KZv 50/99 pro trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, 4 tr. zák., kterého se měl dopustit způsobem v ní podrobně rozvedeným. Výše uvedená obžaloba je u Krajského soudu v Ostravě projednávána pod sp. zn. 49 T 1/2000.

Dne 21. 1. 2003 byla v uvedené věci Krajskému soudu v Ostravě doručena žádost obviněného V. J. o odročení hlavního líčení s návrhem na zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 1 tr. ř. a § 11

odst. 1 písm. c) tr. ř. s odůvodněním, že obviněný byl v průběhu trestního řízení jmenován diplomatem Liberijské republiky a byl mu vystaven diplomatický pas vydaný Liberijskou republikou, a proto se na něj vztahuje diplomatická imunita ve smyslu čl. 31 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích, její znění uveřejněno vyhláškou ministerstva zahraničních věcí ze dne 10. 6. 1964 pod č. 157/1964 Sb. (dále jen Vídeňská úmluva). Podle právního názoru obviněného je tento plně kryt diplomatickou imunitou. K návrhu obviněný doložil kopii výše uvedeného pasu společně s ověřením autenticity pasu honorárním konzulem České republiky v Libérii Ing. K. S.

Vzhledem k výše uvedenému pak podal Krajský soud v Ostravě dne 24. 4. 2003 návrh, aby ve smyslu § 10 odst. 2 tr. ř. Nejvyšší soud rozhodl zda, případně do jaké míry, je obviněný V. J. vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení.

Na základě tohoto návrhu Nejvyšší soud přezkoumal všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení toho, zda obviněný V. J. je či není osobou vyňatou z pravomoci orgánů činných v trestním řízení ve vztahu k trestnímu stíhání pro v obžalobě popsany skutek, a poté dospěl k následujícímu závěru:

Součástí předloženého spisového materiálu je ověřená fotokopie diplomatického pasu č. 0079317 vydaného dne 27. 11. 2002 Ministerstvem zahraničních věcí Liberijské republiky pro obviněného V. J., ověřená honorárním konzulem České republiky v Libérii Ing. K. S.

Ze sdělení Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 17. 2. 2003 vyplývá, že obviněný V. J. není na území České republiky registrován jako člen personálu Velvyslanectví Liberijské republiky v České republice, ale ani jiného velvyslanectví, a nepožívá tak na území České republiky žádných diplomatických výsad a imunit. Z obsahu výše uvedeného sdělení se též podává, že státy mají různou úpravu vydávání diplomatických pasů, přičemž některé státy poskytují své diplomatické pasy i soukromým osobám. Honorární konzul Ing. K. S. potvrdil pouze autenticitu diplomatického pasu V. J.

Z dalšího vyjádření Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 1. 4. 2003 se podává, že podle vyjádření Zastupitelského úřadu A. v G., které má diplomatickou a konzulární působnost pro Liberijskou republiku, je známo, že pan V. J. je držitelem diplomatického pasu Libérie, který je zřejmě formálně pravý a byl vydán liberijským ministerstvem zahraničních věcí na pokyn liberijského ministra zahraničních věcí. Ovšem z důvodů uvedených již v předchozím sdělení obviněný V. J. na území České republiky nepožívá žádných výsad a imunit.

Ze sdělení Ministerstva vnitra České republiky vyplývá, že státoobčanskou evidencí neprochází žádný záznam týkající se obviněného V. J.

Z výše uvedeného se podává, že obviněný V. J. se domáhá vynětí z pravomoci orgánů činných v trestním řízení a zastavení trestního stíhání s poukazem na mezinárodní právo, konkrétně se dovolává ustanovení čl. 31 Vídeňské úmluvy.

Ve smyslu čl. 31 odst. 1 Vídeňské úmluvy je diplomatický zástupce (vysílajícího státu, tj. cizího státu) vyňat z trestní jurisdikce přijímacího státu (tj. České republiky).

Diplomatickým zástupcem se přitom podle čl. 1 Vídeňské úmluvy rozumí šéf mise nebo člen diplomatického personálu mise (tj. osoby mající diplomatickou hodnost). Podle čl. 4 Vídeňské úmluvy vysílající stát se musí ujistit, že přijímací stát udělil agrément osobě, kterou zamýšlí pověřit jako šéfa mise v tomto státě. Podle čl. 8 Vídeňské úmluvy musí být členové diplomatického personálu mise v zásadě občany vysílajícího státu a nesmějí být jmenováni z řad občanů přijímacího státu s výjimkou, kdy k tomu tento stát dá souhlas, jenž může být kdykoliv odvolán. Podle čl. 10 odst. 1 této úmluvy pak platí, že ministerstvo zahraničních věcí přijímacího státu (tj. v posuzované věci Ministerstvo zahraničních věcí České republiky) musí být uvědoměno mimo jiné též o jmenování

členů mise, jejich příjezdu a konečném odjezdu nebo o ukončení jejich funkce.

Z obsahu spisu, zejména pak z již výše citovaných vyjádření Ministerstva zahraničních věcí vyplývá, že Česká republika neudělila V. J. agrément jako šéfu mise Liberijské republiky na našem území a České republice také nebylo oznámeno, že obviněný V. J. je členem diplomatického personálu této mise, popřípadě jakékoli jiné mise na území České republiky. Navíc, jak se podává z výše uvedeného sdělení Ministerstva vnitra, u obviněného V. J. nedošlo k žádné státoobčanské změně, a tudíž k jeho případnému jmenování členem diplomatického personálu mise působící v České republice by byl nutný souhlas příslušných orgánů České republiky (čl. 8 odst. 2 Vídeňské úmluvy). Takový souhlas rovněž nebyl dán.

Na základě výše uvedeného lze uzavřít, že i když byl obviněnému V. J. vydán Ministerstvem zahraničních věcí Liberijské republiky diplomatický pas, tak tato skutečnost sama o sobě neznámá, že se jedná o osobu, která na území České republiky požívá diplomatických výsad a imunit podle mezinárodního práva, tj. ve smyslu čl. 31 Vídeňské úmluvy. Je zřejmé, že v případě obviněného V. J. nebyly splněny základní podmínky vyžadované Vídeňskou úmluvou pro jeho vynětí z trestní jurisdikce České republiky.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud rozhodl, že obviněný V. J. není vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení ohledně trestního stíhání pro skutek uvedený v podané obžalobě, v němž je spatřován trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 tr. zák.